

คดีหมายเลขดำที่ ผบE ๒๑๑๖/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ผบE ๒๖๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๒๖ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัท บริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด โจทก์
นางวรรณ อินทรรัตน์ ที่ ๑
นายประครอง จันเฝ้า ที่ ๒ จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ ค่าประกัน

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กค ๘๒๓ พิจิตร ไปจากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ในราคา ๔๔๙,๐๒๙.๕๗ บาท ตกลงชำระค่าเช่าซื้อ ๗๒ งวด โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน จำเลยที่ ๑ ได้รับรถยนต์ที่เช่าซื้อแล้ว แต่ชำระค่าเช่าซื้อเพียง ๒ งวด เป็นเงิน ๑๓,๘๖๒ บาท แล้วผิดนัดตั้งแต่งวดที่ ๓ ประจำวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงงวดที่ ๕ ประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เกินกว่า ๓ งวดติดต่อกัน ผู้ให้เช่าซื้อจึงบอกเลิกสัญญา ต่อมาผู้ให้เช่าซื้อว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามเอารถคืนเสียค่าใช้จ่ายเป็นเงิน ๔,๗๐๐ บาท และได้รับรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จึงนำออกขายทอดตลาดได้เงิน ๒๘๐,๐๐๐

/บาท...

- ๒ -

บาท เมื่อนำไปหักจากหนี้ที่ค้างชำระตามสัญญาเช่าซื้อยังขาดอยู่อีก ๒๐๕,๑๖๘ บาท นอกจากนี้หากจำเลยที่ ๑ ส่งมอบรถคืนตั้งแต่วันผิดนัด ผู้ให้เช่าซื้อสามารถนำรถออกให้เขาได้ ค่าเช่าไม่ต่ำกว่าวันละ ๓๐๐ บาท นับแต่วันผิดนัดถึงวันยึดรถคืน ๑๒๓ วัน เป็นเงิน ๓๖,๙๐๐ บาท รวมค่าเสียหายทั้งสิ้นเป็นเงิน ๒๔๖,๗๖๘ บาท จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้าประกัน ต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม จึงต้องชดเชยค่าเสียหายดังกล่าว วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ให้เช่าซื้อโอนขายสิทธิเรียกร้องทั้งหมดให้แก่โจทก์ จำเลยทั้งสองจึงต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์ โจทก์ทวงถามแล้ว จำเลยทั้งสองเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๒๔๖,๗๖๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยทั้งสองให้การว่า ภายหลังจำเลยที่ ๑ ผิดนัดตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด(มหาชน) ผู้ให้เช่าซื้อไม่ได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญากับจำเลยที่ ๑ ตามสัญญาเช่าซื้อข้อ ๑๑.๑ แต่ผู้ให้เช่าซื้อจ้างบุคคลภายนอกติดตามรถยนต์คืนจากจำเลยที่ ๑ และเข้ายึดรถในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ การติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนดังกล่าว ไม่เป็นไปตามสัญญาเช่าซื้อ ถือว่าผู้ให้เช่าซื้อสละเงื่อนไขเงื่อนไขไม่ยึดถือตามสัญญาเช่าซื้ออีกต่อไป ส่วนจำเลยที่ ๑ ไม่ได้โต้แย้งคัดค้านการยึดรถ ย่อมถือว่าผู้ให้เช่าซื้อและจำเลยที่ ๑ ต่างสมรู้ใจเลิกสัญญากันโดยปริยาย ไม่ใช่การเลิกสัญญาโดยผลของสัญญาเช่าซื้อเพราะเหตุผู้ให้เช่าซื้อผิดนัด ผิดสัญญาหรือผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญา แต่เป็นกรณีที่สัญญาเช่าซื้อเลิกกันด้วยเหตุอื่น คู่สัญญาไม่มีสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาต่อไป จำเลยทั้งสองจึงไม่ต้อง

/รับผิด...

- ๓ -

รับผิดชอบใช้ค่าขาดราคาแก่วางที่ โจทก์เรียกค่าขาดประโยชน์วันละ ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๑๒๓ วัน รวมเป็นเงิน ๓๖,๙๐๐ บาท นั้น ผู้ให้เข้าซื้อติดตามรถยนต์คันก่อนสัญญาเลิกกัน โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์ ที่โจทก์เรียกค่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามยึดรถที่เข้าซื้อ คืบเป็นเงิน ๔,๗๐๐ บาท นั้น โจทก์กล่าวอ้างลอยๆ ไม่มีพยานหลักฐานมาสนับสนุน และ เป็นการเรียกร้องสูงเกินส่วน จำเลยที่ ๑ ขอเสนอค่าใช้จ่ายส่วนนี้ให้แก่โจทก์เป็นเงิน ๕๐๐ บาท โจทก์ไม่มีหนังสือแจ้งจำเลยที่ ๒ ให้ทราบถึงการผิดนัดของจำเลยที่ ๑ ภายใน ๖๐ วัน นับจาก วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกันจึงหลุดพ้นจากดอกเบี้ยและค่าสินไหม ทดแทนตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้บรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังพ้นกำหนดเวลา ดังกล่าว ขอให้ยกฟ้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานของคู่ความทั้งสองฝ่ายแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ ว่าเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลข ทะเบียน กค ๘๒๓ พิจิตร ไปจากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด(มหาชน) ในราคา ๔๙๙,๐๒๙.๕๗ บาท ตกลงชำระค่าเช่าซื้อ ๗๒ งวด โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้าประกัน ยอมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ ร่วม ตามสัญญาเช่าซื้อและสัญญาค้ำประกันเอกสารหมายเลข จ.๑๐ และ จ.๑๑ จำเลยที่ ๑ ได้รับ รถยนต์ที่เช่าซื้อแล้ว แต่ชำระค่าเช่าซื้อเพียง ๒ งวด เป็นเงิน ๑๓,๘๖๒ บาท แล้วผิดนัดตั้งแต่ งวดที่ ๓ ประจำวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงงวดที่ ๕ ประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เกินกว่า ๓ งวดติดต่อกัน หลังจากนั้นผู้ให้เข้าซื้อว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามจนได้รับรถยนต์ที่ เช่าซื้อคืนในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จึงนำออกขายทอดตลาดได้เงิน ๒๘๐,๐๐๐ บาท

/ต่อมา...

- ๔ -

ต่อมาวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ให้เข้าซื้อโอนขายสิทธิเรียกร้องทั้งหมดที่มีต่อจำเลยทั้งสอง ให้แก่โจทก์ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าขาดราคาแก่ โจทก์หรือไม่ เพียงใด ข้อนี้จำเลยที่ ๑ ให้การว่า ภายหลังจำเลยที่ ๑ ผิดนัดตั้งแต่งวดประจำ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ให้เข้าซื้อไม่ได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญา กับจำเลยที่ ๑ ตามสัญญา เข้าซื้อข้อ ๑๑.๑ แต่ผู้ให้เข้าซื้อจ้างบุคคลภายนอกติดตามรถยนต์คืนจากจำเลยที่ ๑ และเข้า ยึดรถในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ การติดตามรถยนต์ที่เข้าซื้อคืนดังกล่าวไม่เป็นไปตามสัญญา เข้าซื้อ ถือว่าผู้ให้เข้าซื้อสละเงื่อนไขเงื่อนไขไม่ยึดถือตามสัญญาเข้าซื้ออีกต่อไป ส่วนจำเลย ที่ ๑ ไม่ได้โต้แย้งคัดค้านการยึดรถ ย่อมถือว่าผู้ให้เข้าซื้อและจำเลยที่ ๑ ต่างสมควรใจเลิกสัญญากันโดยปริยาย ไม่ใช่การเลิกสัญญาโดยผลของสัญญาเข้าซื้อเพราะเหตุผู้ให้เข้าซื้อผิดนัด ผิดสัญญา หรือผู้ให้เข้าซื้อบอกเลิกสัญญา แต่เป็นกรณีที่สัญญาเข้าซื้อเลิกกันด้วยเหตุอื่น คู่สัญญาไม่มีสิทธิ และหน้าที่ตามสัญญาต่อไป จำเลยทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าขาดราคาแก่โจทก์ เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความตามทางนำสืบของโจทก์ว่า เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่ งวดที่ ๓ ประจำวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงงวดที่ ๕ ประจำวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เกินกว่า ๓ งวดติดต่อกัน ในวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ให้เข้าซื้อหนังสือทวงถามให้จำเลย ที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อภายใน ๓๐ วัน มิฉะนั้นถือว่าเป็นการบอกเลิกสัญญา ตามเอกสารหมาย จ.๑๒ หลังจากนั้นผู้ให้เข้าซื้อว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามจนได้รับรถยนต์ที่เข้าซื้อคืนในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยในการส่งมอบรถคืนจำเลยที่ ๑ ให้การยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ โต้แย้งคัดค้านใดๆ ดังนี้แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติการทวงถามค่าเช่าซื้อ การบอกเลิกสัญญา

/เข้าซื้อ...

- ๕ -

เช่าซื้อ และการติดตามยึดรถคืนที่มีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน โดยเฉพาะการที่จำเลยที่ ๑ คินรถยนต์ที่เช่าซื้อโดยไม่ได้แย่งคัดค้านว่ายังไม่มีการบอกเลิกสัญญา เป็นข้อสนับสนุนให้เชื่อว่าจำเลยที่ ๑ ทราบถึงการบอกเลิกสัญญาของผู้ให้เช่าซื้อแล้ว พยานหลักฐานของโจทก์ในส่วนนี้จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ส่วนจำเลยทั้งสองไม่น่าสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่น คงมีเพียงจำเลยที่ ๑ เบิกความตอบคำถามค้านลอยๆ ว่าไม่เคยเห็นหนังสือทวงถามบอกเลิกสัญญาเอกสารหมายเลข ๑๒ เท่านั้น พยานหลักฐานของโจทก์ในข้อนี้มีน้ำหนักมากกว่าพยานหลักฐานของจำเลยทั้งสอง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ ๓ งวด ติดต่อกัน และผู้ให้เช่าซื้อ มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อและบอกเลิกสัญญาโดยชอบตามสัญญาเช่าซื้อเอกสารหมายเลข จ.๑๐ ข้อ ๑๑.๑ แล้ว สัญญาเช่าซื้อเป็นอันเลิกกันด้วยเหตุผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญา จำเลยที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าขาดราคาให้แก่โจทก์ตามสัญญาเช่าซื้อข้อที่ ๑๔ แต่ที่โจทก์เรียกค่าเสียหายจากการขายรถที่เช่าซื้อไม่ได้เท่ากับค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระนั้น เห็นว่า ราคาเช่าซื้อเป็นราคารวมของเงินลงทุนและผลประโยชน์ที่คำนวณไว้ล่วงหน้าสำหรับการลงทุนเป็นเวลา ๗๒ เดือน โดยให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวด จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อแล้วบางส่วน และยังขายรถอีก จึงเห็นสมควรกำหนดค่าขาดราคาจริงให้เป็นเงิน ๕๖,๐๐๐ บาท :

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการที่สองมีว่า จำเลยที่ ๑ ต้องชดใช้ค่าขาดประโยชน์การใช้สอยรถยนต์ที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์หรือไม่ เพียงใด ข้อนี้จำเลยที่ ๑ ให้การว่า ผู้ให้เช่าซื้อติดตามรถยนต์คืนก่อนสัญญาเลิกกัน โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์ เห็นว่า ข้อเท็จจริง

/ได้ความ...

- ๖ -

ได้ความดังที่วินิจฉัยข้างต้นว่าผู้ให้เช่าซื้อติดตามรถยนต์คืนหลังจากบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงต้องชดใช้ค่าขาดประโยชน์การใช้สอยรถยนต์ที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์ แต่ที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ ๑ ชดใช้ค่าขาดประโยชน์การใช้สอยรถยนต์นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อถึงวันยึดรถคืนเป็นเงิน ๓๖,๙๐๐ บาท เห็นว่า โจทก์นำสืบลอย ๆ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ให้เช่าซื้อจะนำไปให้บุคคลใดเช่าหรือหาผลประโยชน์ในอัตราดังกล่าวได้ เมื่อพิจารณาถึงส่วนได้เสียของโจทก์แล้ว เห็นควรให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าขาดประโยชน์แก่โจทก์ นับแต่วันผิดนัดจนถึงวันที่ได้รถคืนเป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาท

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการที่สามมีว่า จำเลยที่ ๑ ต้องชดใช้ค่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามยึดรถที่เช่าซื้อเพียงใด เห็นว่า โจทก์ไม่มีใบเสร็จรับเงินค่าจ้างในส่วนนี้ มาแสดง จึงเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้แก่โจทก์ ๒,๐๐๐ บาท

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า จำเลยที่ ๒ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์หรือไม่ เพียงใด ข้อนี้จำเลยที่ ๒ ให้การว่า โจทก์ไม่มีหนังสือแจ้งจำเลยที่ ๒ ให้ทราบถึงการผิดนัดของจำเลยที่ ๑ ภายใน ๖๐ วัน นับจากวันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกันจึงหลุดพ้นจากดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้บรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์(ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ.๒๕๕๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มาตรา ๑๙

/บัญญัติว่า...

- ๗ -

บัญญัติว่า “ในกรณีลูกหนี้ผิดนัดนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของ เจ้าหนี้และผู้ค้ำประกันให้เป็นไปตามมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้” หมายความว่า หากลูกหนี้ผิดนัดหลังจากวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เจ้าหนี้ต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดให้ผู้ค้ำประกันทราบตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ แต่หากลูกหนี้ผิดนัดก่อนวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เจ้าหนี้ไม่จำเป็นต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดแก่ผู้ค้ำประกันแต่อย่างใด คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ ความว่าจำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ก่อนวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ให้เช่าซื้อจึงไม่ต้องมีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดแก่จำเลยที่ ๒ ผู้ค้ำ ประกัน จำเลยที่ ๒ จึงไม่หลุดพ้นจากหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันและยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม จึงต้องร่วมกับจำเลยที่ ๑ ชำระ หนี้ให้แก่โจทก์

พิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๖๕,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้ จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้ ๓,๐๐๐ บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นายชินพันธุ์ สุวรรณเนตร

